

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „h” – zgłoszenie nr 12 833 141

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 października 2016 r. w sprawie R 53/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 41 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasad prawnych, które należy uwzględnić przy dokonywaniu wykładni rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 135 § 4 regulaminu postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2017 r. – Polska przeciwko Komisji
(Sprawa T-51/17)
(2017/C 086/41)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2018 z dnia 15 listopada 2016 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 7232) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE 2016, L 312, s. 26), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 38 984 850,50 EUR oraz 76 816 098,12 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską.
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾ poprzez zastosowanie korekty finansowej w oparciu o błędne ustalenia faktyczne i błędną wykładnię prawa, pomimo, że wydatki zostały dokonane przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z przepisami unijnymi.

- Kwoty wyłączone z finansowania unijnego na mocy zaskarżonej decyzji zostały wydatkowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007⁽²⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji 543/2011⁽³⁾ a zatem nie było podstaw do wyłączenia tych kwot z finansowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr (UE) 1306/2013 przez zastosowanie korekty ryczałtowej w wysokości rażąco nadmiernej w stosunku do ryzyka ewentualnej straty finansowej dla budżetu Unii.
- Zastosowana przez Komisję korekta ryczałtowa na poziomie 25 % jest zbyt wysoka i przekracza ewentualną maksymalną stratę, jaką mógłby ponieść Fundusz. Ponadto strona skarżąca odwołuje się do wytycznych nr VI/5330/97 w sprawie szacowania skutków finansowych i wskazuje, że spełniła wszystkie opisane w ww. wytycznych warunki do zastosowania przez Komisję niższej stopy lub niestosowania korekty.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez naliczenie korekty ryczałtowej w odniesieniu do wydatków poniesionych wcześniej niż 24 miesiące przed powiadomieniem na piśmie państwa członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli.
- Zgodnie z art. 52 ust. 4 lit. a) ww. rozporządzenia odmowa finansowania nie może dotyczyć wydatków dokonanych więcej niż 24 miesiące przed powiadomieniem na piśmie państwa członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, str. 549).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. 2007, L 299, str. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. 2011, L 157, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. – Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel
(COCONUT DREAM)**

(Sprawa T-65/17)

(2017/C 086/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: D. McFarland, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „COCONUT DREAM” – zgłoszenie nr 13 599 501

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 listopada 2016 r. w sprawie R 182/2016-2